

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2023. november 23.(*)

„Elzeteres döntéshozatal – A hozzáadottértékadó (h  a) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – 53. cikk – A szórakoztatási eseményekre való belépés biztosításából álló szolgáltatásnyújtás – A szolgáltatásnyújtás helye – Interaktív video  el  ad  sok internetes közvetítése – Az előadások videofelv  tel  hez szükséges helyiség és berendezés rendelkezésre bocsátása, valamint a jó minőségű előadások megvalósításához szükséges támogatás nyújtása”

A C  532/22. sz.   gyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott el  zeteres döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Curtea de Apel Cluj (kolozsvári   tel  t  bla, Románia) a Bírósághoz 2022. augusztus 9  n érkezett, 2022. június 3  i határozatával terjesztett elő

a Direc  ia General   Regional   a Finan  elor Publice Cluj  Napoca,

az Administra  ia Jude  ean   a Finan  elor Publice Cluj

  s

az SC Westside Unicat SRL

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: E. Regan az ötödik tanács elnöke, tanácselnökként eljárva (előadó), I. Jarukaitis   s D. Gratsias b  r  k,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az SC Westside Unicat SRL képviseletében L. M. Roman avocat  ,
- a román kormány képviseletében E. Gane   s O.  C. Ichim, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében A. Armenia   s T. Isacu de Groot, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az   gy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2008. február 12-i 2008/8/EK tanácsi irányelvvel (HL 2008. L 44., 11. o.) módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: 2006/112 irányelv) 53. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az SC Westside Unicat SRL (a továbbiakban: Westside Unicat), valamint a Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (kolozsvári regionális költségvetési főigazgatóság, Románia) és az Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj (kolozsvári megyei költségvetési hivatal, Románia; a továbbiakban együtt: adóhatóság) között e hatóság azon határozata tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyben megállapította, hogy az e társaság által nyújtott szolgáltatások után Romániában hozzáadottérték-adót (héa) kell fizetni.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2006/112 irányelv

3 A 2006/112 irányelvnek „Az adóztatandó ügyletek teljesítési helye” című V. címe tartalmazza „A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye” című 3. fejezetet. E 3. fejezet tartalmazza az „Általános szabályok” című 2. szakaszt, amely a 44. és 45. cikket foglalja magában.

4 Ezen irányelv 44. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az adóalany – aki ilyen minőségében jár el – részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat az adóalany olyan állandó telephelye részére nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást igénybe vevő adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

5 Az említett irányelv 45. cikke szerint:

„Nem adóalanyok részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat a szolgáltatást nyújtó olyan állandó telephelyéről nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

6 Ugyanezen irányelv V. címének 3. fejezete tartalmazza továbbá a „Különös rendelkezések” című 3. szakaszt, amely a 2006/112 irányelv 46–59a. cikkét foglalja magában.

7 Ezen irányelv 53. cikkének szövege a következő:

„Az adóalany részére nyújtott kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre, mint például vásárokat és kiállításokat történő belépésre vonatkozó szolgáltatások, valamint a belépéshez kapcsolódó járulékos szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a fenti események megrendezésére ténylegesen sor kerül.”

8 Az említett irányelv 54. cikke a következőket írja el:

„(1) A nem adóalanyok részére nyújtott kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tevékenységekkel – mint például vásárokat vagy kiállításokat – kapcsolatos szolgáltatások – beleértve az ilyen tevékenységek szervezőinek szolgáltatásnyújtását is –, valamint az ehhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a tevékenységeket ténylegesen végzik.

(2) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják:

a) a fuvarozáshoz és személyszállításhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek;

b) ingóságok értébecslése és az ezeken végzett munka.”

A 2008/8 irányelv

9 A 2008/8 irányelv (6) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„Bizonyos körülmények között a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó általános szabály nem alkalmazható sem az adóalanyok, sem a nem adóalanyok esetében, és meghatározott kivételeket kell alkalmazni. Ezeknek a kivételeknek nagyrészt már létező követelményeken kell alapulniuk, és tükrözniük kell a fogyasztás helye szerinti adózás elvét, miközben nem helyezhetnek aránytalan adminisztratív terheket egyes kereskedőkre.”

10 Ezen irányelv 3. cikke 2011. január 1-jétől vezette be többek között a 2006/112 irányelv 53. és 54. cikkének jelen ítélet 7. és 8. pontjában említett változatát.

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet

11 A közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15-én 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 77, 1. o.) 32. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 2006/112/EK irányelv 53. cikkében említett kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépésre vonatkozó szolgáltatások magukban foglalnak olyan szolgáltatásokat, amelyek alapvetően jellemzője, hogy – jegy vagy díjfizetés ellenében, beleértve az előfizetés, bérlet vagy rendszeres díj formájában történő díjfizetést is – biztosítják az adott eseményre történő belépés jogát.

(2) Az (1) bekezdés különösen az alábbi esetekben alkalmazandó:

a) előadásokra, színházi előadásokra, cirkuszi előadásokra, vásárokat, vidámparkokba, koncertekre, kiállításokra, valamint egyéb hasonló kulturális eseményekre történő belépés joga;

[...]”

12 E végrehajtási rendelet 33. cikke értelmében:

„A 2006/112/EK irányelv 53. cikkében említett járulékos szolgáltatások magukban foglalják azokat a szolgáltatásokat, amelyek a kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépéshez közvetlenül kapcsolódnak, és amelyeket az eseményen részt vevő személyeknek elkülönülten, ellenértékért nyújtanak.

E járulékos szolgáltatások magukban foglalják különösen a ruhatár és a mosdó használatát, azonban nem foglalják magukban azon szolgáltatásokat, amelyek kizárólag a jegyértékesítés közvetítéséből állnak.”

13 Az említett végrehajtási rendelet 33a. cikke, amellyel azt a 2013. október 7-i 1042/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 284., 1. o.) egészítette ki, a következőket írja el:

„A kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépésre jogosító jegyek értékesítése, amennyiben azt a saját nevében, de a szervezet megbízásából eljáró közvetítő vagy a szervezet által eltérő, saját javára eljáró adóalany végzi, a 2006/112/EK irányelv 53. cikkének és 54. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik.”

Az 1042/2013 végrehajtási rendelet

14 Az 1042/2013 végrehajtási rendelet (15) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:

„A 2006/112/EK irányelvvel összhangban a kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépést minden esetben ott kell adóztatni, ahol az esemény megrendezésére ténylegesen sor kerül. Egyértelművé kell tenni, hogy ez akkor is érvényes, ha a jegyeket nem közvetlenül a szervezet értékesíti, hanem közvetítő forgalmazza.”

Az (EU) 2022/542 irányelv

15 A 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. április 5-i (EU) 2022/542 tanácsi irányelv (HL 2022. L 107., 1. o.) (18) preambulumbekkezdése értelmében:

„A fogyasztás helye szerinti tagállamban történő adóztatás biztosítása érdekében szükséges, hogy minden olyan szolgáltatás, amely elektronikus eszközökön keresztül nyújtható az igénybevevő részére, ott legyen adóztatandó, ahol az igénybevevő letelepedett, állandó lakcímmel rendelkezik vagy a szokásos tartózkodási helye van. Ezért módosítani kell az említett tevékenységek vonatkozásában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére irányadó szabályokat.”

16 A 2022/542 irányelv 1. cikke a következő bekezdéssel kiegészítve módosította a 2006/112 irányelv 53. cikkét:

„Ez a cikk nem alkalmazandó az első bekezdésben említett eseményekre történő belépésre, ha a részvételre virtuális jelleggel kerül sor.”

A román jog

Az adózás rendjéről szóló törvény

17 A 2015. szeptember 8-i Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscalnak (az adótörvénykönyvről szóló 227/2015. sz. törvény; 2015. szeptember 10-i *Monitorul Oficial al României*, I. rész, 688. sz.; a továbbiakban: adótörvénykönyv) „A szolgáltatásnyújtás helye” című 278. cikke többek között a

következésképpen rendelkezik:

„(2) Az adóalany – aki ilyen minőségében jár el – részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatás ezen igénybe vevője tevékenységének székhelye van. [...]

[...]

(6) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérve a következő szolgáltatásnyújtások teljesítési helye:

[...]

b) az a hely, ahol az események megrendezésére ténylegesen sor kerül az adóalany részére nyújtott kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre, mint például vásárokra és kiállításokra történő belépésre vonatkozó szolgáltatások, valamint az e belépéshez kapcsolódó járulékos szolgáltatások esetén. [...]

Az adótörvénykönyv alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok

18 A Hotărârea Guvernului nr. 1 din 6 ianuarie 2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (az adótörvénykönyvről szóló 227/2015. sz. törvény alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok megerősítéséről szóló, 2016. január 6-ii 1. sz. kormányrendelet; 2016. január 13-ii *Monitorul Oficial al României*, I. rész, 22. sz.) 22. pontjának (4), (5), (7) és (8) bekezdése a következőket írja elő:

„(4) Az adótörvénykönyv 278. cikke (6) bekezdésének b) pontjában említett kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépésre vonatkozó szolgáltatások magukban foglalnak olyan szolgáltatásokat, amelyek alapvető jellemzője, hogy – jegy vagy díjfizetés ellenében, beleértve az előfizetés, bérlet vagy rendszeres díj formájában történő díjfizetést is – biztosítják az adott eseményre történő belépés jogát.

(5) A (4) bekezdés különösen a következők nyújtását foglalja magában:

a) előadásokra, színházi előadásokra, cirkuszi előadásokra, vásárokra, vidámparkokba, koncertekre, kiállításokra, valamint egyéb hasonló kulturális eseményekre történő belépés joga; [...]

[...]

(7) Az adótörvénykönyv 278. cikke (6) bekezdésének b) pontjában említett járulékos szolgáltatások magukban foglalják azokat a szolgáltatásokat, amelyek a kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépéshez közvetlenül kapcsolódnak, és amelyeket az eseményen részt vevő személyeknek elkülönülten, ellenértékért nyújtanak. E járulékos szolgáltatások magukban foglalják különösen a ruhatár és a mosdó használatát, azonban nem foglalják magukban azon szolgáltatásokat, amelyek kizárólag a jegyértékesítés közvetítéséből állnak.

(8) A kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépésre jogosító jegyek értékesítése, amennyiben azt a saját nevében, de a szervező megbízásából eljáró közvetítő vagy a szervezőtől eltérő, saját javára eljáró adóalany végzi, ezen adótörvénykönyv 278. cikke (5) bekezdése f) pontjának és (6) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozik.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 19 A Westside Unicat Romániában székhellyel rendelkező társaság, amely videofelvető stúdiót üzemeltet. Fő gazdasági tevékenysége abban áll, hogy a StreamRay USA Inc.-nek (a továbbiakban: StreamRay) olyan erotikus jellegű digitális tartalmakat értékesít, amelyek többek között modellekkel négy szemközt folytatott, online vizuális beszélgetések (a továbbiakban: videochatek) formáját öltik.
- 20 A StreamRay az Egyesült Államokban bejegyzett jogi személy, amely internetes oldalán élőben terjeszti ezen előadások videóit, és a modellekkel való interaktív kapcsolathoz szükséges felületet a természetes személy ügyfelei rendelkezésére bocsátja.
- 21 A Westside Unicat szolgáltatásait igénybe vevő modellek e társasággal az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban „Társulási szerződésnek” nevezett szerződést kötnek. Aláírnak egy nyilatkozatot is, amely tanúsítja a StreamRay-nak, hogy a stúdiót, azaz a Westside Unicatot jelölik ki, hogy „beszedje valamennyi összeget”, amely az e videochatek keretében tartott előadások után nekik jár, és kifejezetten elfogadják, hogy ezen összegeket a stúdió fizeti ki számukra.
- 22 A StreamRay, amely saját nevében nyújt szolgáltatásokat, meghatározza az a célból alkalmazandó kereskedelmi feltételeket, hogy ügyfelei megtekinthessék a szóban forgó előadásokat, és kapcsolatba lépjenek a modellekkel. E társaság többek között rögzíti és megkapja az ügyfelei által e célból fizetett árat. Az így kapott árból százalékot juttatnak a Westside Unicatnak, amely pedig annak egy részét kifizeti a modelleknek.
- 23 A 2019. szeptember 1. és 2020. június 30. közötti időszak tekintetében fizetendő hűadó meghatározására vonatkozó adóellenőrzést követően az adóhatóság 2020. november 13-án adómegállapító határozatot bocsátott ki, amelynek értelmében a Westside Unicatnak 640 433 román lej további hűadót kellett megfizetnie.
- 24 E határozat azon a tényen alapult, hogy ellentétben azzal, amit a Westside Unicat a StreamRay részére kiállított számlák kibocsátásakor megállapított, az általa a StreamRay részére nyújtott szolgáltatások teljesítési helyét az adótörvénykönyv 278. cikke (6) bekezdése b) pontjának megfelelően Romániának kell tekinteni. A Westside Unicat ugyanis a szóban forgó interaktív előadások szervezője, amint az a StreamRay-jel kötött szerződésekből kitűnik. Márpedig ezek az előadások a 2006/112 irányelv 53. cikke értelmében vett szórakoztatási eseményeknek minősülnek, így a 2019. május 8-ai Geelen ítéletben (C-568/17, EU:C:2019:388) elfogadott azon megoldást kell alkalmazni, amely szerint az interneten élőben filmezett és közvetített, erotikus jellegű, interaktív előadások kínálatából álló szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét annak a helynek kell tekinteni, ahol a szolgáltatásnyújtó gazdasági tevékenységének székhelye található.
- 25 Az ezen adómegállapító határozattal szemben benyújtott eredménytelen közigazgatási panaszt követően a Westside Unicat keresetet indított a Tribunalul Maramureş-nél (Máramaros megyei törvényszék, Románia), amely a 2021. október 19-i ítéletével részben helyt adott a keresetnek. E bíróság ugyanis úgy ítélte meg, hogy a StreamRay a szóban forgó szórakoztatási események szervezője, mivel lehetővé tette ügyfelei számára, hogy hozzáférjenek az erotikus jellegű interaktív videóelőadásokhoz.
- 26 Az adóhatóság fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a Curtea de Apel Clujhoz (kolozsvári ítéltábla, Románia), amely a kérdést előterjesztő bíróság. E fellebbezés alátámasztása érdekében lényegében arra hivatkozik, hogy mind a szórakoztatási esemény szervezője, mind pedig a saját nevükben eljáró, e szórakoztatási eseményhez való nyilvános hozzáférés lehetővé tételéhez hozzájáruló valamennyi gazdasági szereplőt úgy kell tekinteni, mint amely ilyen hozzáférést biztosít. Márpedig az e bíróság előtt folyamatban lévő ügyben – a 2019.

május 8-ai Geelen ítélet (C-568/17, EU:C:2019:388) alapjául szolgáló ügy felpereséhez hasonlóan – a Westside Unicatot kell úgy tekinteni, mint amely a szóban forgó erotikus jellegű interaktív videófeladások szervezőjeként hozzáférést biztosít ezen utóbbiakhoz.

27 Ebben az összefüggésben a kérdést elterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a Westside Unicat által nyújtott szolgáltatások a 2006/112 irányelv 53. cikke értelmében vett, szórakoztatási eseményekre való belépésre irányuló szolgáltatásnyújtás fogalma alá tartoznak-e, valamint hogy adott esetben hogyan kell alkalmazni e rendelkezést.

28 E körülmények között a Curtea de Apel Cluj (kolozsvári ítéltábla) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2006/112 irányelv] 53. cikkét, hogy az a jogvita tárgyát képező kkel azonos típusú szolgáltatásokra, vagyis olyan szolgáltatásokra is alkalmazandó, amelyeket a videochat-stúdió nyújt a weboldal üzemeltetője részére, és amelyek az interneten valós időben filmezett és közvetített, erotikus jellegű interaktív feladásokból állnak (digitális tartalom élő közvetítése)?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén a [2006/112 irányelv] 53. cikkében szereplő kifejezés, vagyis »az a hely, ahol a fenti események megrendezésére ténylegesen sor kerül« értelmezése szempontjából az a hely bír-e relevanciával, amelyen a modellek megjelennek a webkamera előtt, az a hely, ahol az feladások szervezője letelepedett, az a hely, amelyen az ügyfelek megtekintik a képeket, vagy a már megjelöltek?l eltérő helyet kell figyelembe venni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

29 Amint az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből egyértelműen kitűnik, az alapügyben szóban forgó szolgáltatások olyan digitális tartalmak létrehozásából állnak, amelyek videofelvétel-stúdióban forgatott, erotikus jellegű interaktív videófeladások formáját öltik, annak érdekében, hogy azokat az internetes közvetítési platform üzemeltetője rendelkezésére bocsássák a célból, hogy azokat ezen üzemeltető e platformon hozzáférhetővé tegye.

30 Következésképpen annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos választ lehessen adni, az első kérdést úgy kell értelmezni, hogy az arra vonatkozik, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezés alkalmazandó a videochateket felvétel-stúdió által az internetes közvetítési platform üzemeltetője részére nyújtott olyan szolgáltatásokra, amelyek olyan digitális tartalmak létrehozásából állnak, amelyek ilyen stúdióban a célból filmezett, erotikus jellegű interaktív videófeladások formáját öltik, hogy azokat ezen üzemeltető számára az ezen utóbbi által az említett platformon való közvetítésük céljából rendelkezésre bocsássák.

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt a 2006/112 irányelv 44. és 45. cikke rögzíti a szolgáltatásnyújtások teljesítési helyének meghatározására vonatkozó általános szabályt, míg ezen irányelv 46–59a. cikke számos különös kapcsolódó elvet állapít meg (2019. március 13-ai Srf konszulterna ítélet, C-647/17, EU:C:2019:195, 20. pont).

32 Amint a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, a 2006/112 irányelv 44. és 45. cikke nem élvez elsőbbséget annak 46–59a. cikkével szemben. Minden egyes helyzetben meg kell vizsgálni, hogy az adott helyzet megfelel-e a 46–59a. cikkben említett esetek valamelyikének. Az említett helyzet ennek hiányában tartozik annak 44. és 45. cikkének hatálya alá (2019. március

13?i Srf konsulterna ítélet, C?647/17, EU:C:2019:195, 21. pont).

33 Ebb?l következik, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkét nem lehet a f?szabály alóli olyan kivételnek tekinteni, amelyet szigorúan kell értelmezni (2019. március 13?i Srf konsulterna ítélet, C?647/17, EU:C:2019:195, 22. pont).

34 Másrészt, ami az interneten él?ben filmezett és közvetített interaktív, erotikus jelleg? video?el?adásokat illeti, a Bíróság a 2019. május 8?i Geelen ítéletben (C?568/17, EU:C:2019:388, 36?42. pont) kétségtelenül kimondta, hogy az ilyen el?adások szórakoztatási tevékenységnek min?sülnek, mivel céljuk, hogy címzettjeik számára szórakoztatási forrást biztosítsanak, és mivel a szórakoztatási tevékenységek fogalma nem korlátozódik az e tevékenység címzettjeinek fizikai jelenlétében nyújtott szolgáltatásokra.

35 Ugyanakkor, bár ezen ítéletben a Bíróság e megállapításokból ezt követ?en azt a következtetést vonta le, hogy az ilyen szolgáltatásnyújtások a 2002. május 7?i 2002/38/EK tanácsi irányelvvel (HL 2002. L 128., 41. o.) módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó?rendszer: egységes adóalap?megállapításról szóló, 1977. május 7?i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 9. cikke (2) bekezdése c) pontjának els? franciabekezdésében akkor el?írt, valamint a 2006/112 irányelv 52. cikke a) pontjának az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy tényállása idején hatályos változatában el?írt különös kapcsoló szabály alá tartoznak, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben feltett kérdés nem e különös kapcsoló szabály, hanem egy másik olyan kapcsoló szabály értelmezésére vonatkozik, amely – mivel a 2008/8 irányelv vezette be – az említett ítélet alapjául szolgáló ügy tényállásának id?pontjában még nem volt hatályban, és azt még nem ültették át a tagállamok jogába.

36 Márpedig, míg a 77/388 hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése c) pontjának els? franciabekezdésében és a 2006/112 irányelv 52. cikkének a) pontjában – amint e rendelkezések a 2019. május 8?i Geelen ítélet (C?568/17, EU:C:2019:388) alapjául szolgáló ügy tényállása idején hatályban voltak – foglalt különös kapcsoló szabályok általános jelleggel utaltak a kulturális, m?vészeti, sport?, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tevékenységekre, valamint adott esetben az e tevékenységekhez kapcsolódó kiegészít? szolgáltatásokra, a 2006/112 irányelv 53. cikkében szerepl? különös kapcsoló szabály különös célja a kulturális, m?vészeti, sport?, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre – mint például vásárok és kiállítások – történ? belépésre irányuló szolgáltatások, valamint az e belépéshez járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, amelyeket valamely adóalanynak nyújtanak.

37 Következésképpen a Bíróság által a 2019. május 8?i Geelen ítéletben (C?568/17, EU:C:2019:388) az akkoriban a 77/388 hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése c) pontjának els? franciabekezdésében és a 2006/112 irányelv 52. cikkének a) pontjában el?írt különös kapcsoló szabály hatályával kapcsolatban levont következtetés nem ültethet? át a 2006/112 irányelv 53. cikkében foglalt azon különös kapcsoló szabályra, amely az alapügy tényállásának id?pontjában alkalmazandó volt.

38 Ezzel szemben e második kapcsoló szabály hatályát illet?en meg kell jegyezni, hogy szokásos jelentése szerint az „esemény” kifejezés a közönség számára történ? bemutatást jelent. Következésképpen, mivel a 2006/112 irányelv nem tartalmaz konkrét meghatározást, ebb?l arra lehet következtetni, hogy az ezen irányelv 53. cikkében alkalmazott „eseményre történ? belépésre vonatkozó szolgáltatás” fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely olyan szolgáltatásokat jelöl, amelyek az ezen el?adás tárgyát képez? esemény megszervezését követ?en valósulnak meg, és arra irányulnak, hogy a nyilvánosság számára biztosítsák az ezen el?adáshoz való hozzáférést.

39 E következtetést meger?síti mindenekel?tt a 282/2011 végrehajtási rendelet 33. cikke,

amely pontosítja, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkében említett szolgáltatásokhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások magukban foglalják azokat a szolgáltatásokat, amelyek a kulturális, művészeti, sport, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre történő belépéshez közvetlenül kapcsolódnak, és amelyeket az eseményen részt vevő személyeknek különülten, ellenértékért nyújtanak. Mivel ugyanis a járulékos szolgáltatások azok, amelyeket külön nyújtanak a valamely eseményen részt vevő személynek, a szolgáltatást úgy kell tekinteni, mint amelyet ugyanezen személy részére abból a célból nyújtvák, hogy az említett eseményre való belépés jogát biztosítsák számára.

40 Ezt követően a végrehajtási rendelet 32. cikke pontosítja, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkében említett, szórakoztatási eseményre való belépésre vonatkozó szolgáltatások olyan szolgáltatásokat foglalnak magukban, amelyek alapvető jellemzője, hogy jegy vagy díjfizetés ellenében biztosítják az adott eseményre történő belépés jogát, ami azt jelenti, hogy az így érintett szolgáltatások kizárólag azok, amelyek a szóban forgó eseményre való belépés jogának ügyfelek részére történő értékesítésével kapcsolatosak.

41 Végül az említett végrehajtási rendeletnek az 1042/2013 végrehajtási rendelet (15) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 33a. cikkéből kitűnik, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkét akkor kell alkalmazni, ha a rendezvényekre szóló belépőjegyeket nem közvetlenül a szervező, hanem a saját nevében eljáró közvetítő értékesíti, ami szintén azt jelenti, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkében említett szolgáltatások a szóban forgó eseményre való belépés jogának ügyfelek részére történő értékesítésével kapcsolatosak.

42 Ebből következik, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkében előírt különös kapcsoló szabályt úgy kell értelmezni, hogy az nem azokra a szolgáltatásokra alkalmazandó, amelyeket valamely esemény alapjául szolgáló tevékenység végzése céljából nyújtanak, hanem kizárólag azon szolgáltatásokra alkalmazandó, amelyek az ilyen eseményre való belépés jogának ügyfelek részére történő értékesítéséből állnak.

43 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy nem tartoznak a 2006/112 irányelv 53. cikkének hatálya alá a videochateket felvevő stúdió által az internetes közvetítési platform üzemeltetője részére nyújtott olyan szolgáltatásokra, amelyek olyan digitális tartalmak létrehozásából állnak, amelyek ilyen stúdióban a célból filmezett, erotikus jellegű interaktív videóelőadások formáját öltik, hogy azokat ezen üzemeltető számára az említett platformon való közvetítésük céljából rendelkezésre bocsássák. Az ilyen szolgáltatások ugyanis nem minősülnek sem olyan szolgáltatásoknak, amelyek arra irányulnak, hogy az ügyfelek számára biztosítsák az e tartalmakhoz való hozzáférés jogát, sem pedig azokhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásoknak, hanem olyan szolgáltatásoknak minősülnek, amelyek az említett tartalmak ezen üzemeltető által a saját ügyfelei részére történő közvetítéséhez szükségesek.

44 Kétségtelen, hogy a videochateket felvevő stúdió rendelkezik az erotikus előadások készítéséhez és felvételéhez használt berendezésekkel, amely előadásokat ezt követően ilyen módon közvetítenek, ez a körülmény azonban nem elegendő annak megállapításához, hogy a stúdió hozzáférést biztosít az interaktív videóelőadásokhoz, mivel sem az említett berendezések birtoklása, sem azok kezelése önmagában nem vonja maga után azt, hogy ezeket az előadásokat a nyilvánosság számára adják elő.

45 Ez a megfontolás egyébiránt megfelel a héabizottság – amely a 2006/112 irányelv 398. cikke által létrehozott tanácsadó bizottság – által elfogadott megközelítésnek. E bizottságnak a 2021. április 19-i ülésén elfogadott iránymutatásából (Document B – taxud.c.1(2021)6378389 – 1016) ugyanis kitűnik, hogy a bizottság szinte egyhangúlag megállapodott abban, hogy amennyiben az interneten valós időben filmezett és közvetített interaktív előadásokból (például videochat) álló szolgáltatásokat egy végső ügyfélnek, vagyis a nézőnek, olyan adóalany nyújtja,

aki a digitális tartalom tulajdonosa, míg e tartalmat ezen adóalanynak egy másik adóalany szolgáltatta, a digitális tartalom ezen utóbbi általi szolgáltatása nem jelenti a 2006/112 irányelv 53. cikke értelmében vett szórakoztatási eseményre való belépés jogának nyújtását.

46 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó a videochateket felvevő stúdió által az internetes közvetítési platform üzemeltetője részére nyújtott olyan szolgáltatásokra, amelyek olyan digitális tartalmak létrehozásából állnak, amelyek ilyen stúdióban a célból filmezett, erotikus jellegű interaktív videóadások formáját öltik, hogy azokat ezen üzemeltető számára az ezen utóbbi által az említett platformon való közvetítésük céljából rendelkezésre bocsássák.

A második kérdésről

47 Először is meg kell állapítani, hogy a második kérdést csak arra az esetre tették fel, ha az első kérdésre adott válaszból az következne, hogy a 2006/112 irányelv 53. cikkét alkalmazni kell az olyan szolgáltatásokra, mint amelyekről az alapügyben szó van.

48 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2008. február 12-ii 2008/8/EK tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó rendszerről szóló, 2006. november 28-ii 2006/112/EK tanácsi irányelv 53. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

az nem alkalmazandó a videochateket felvevő stúdió által az internetes közvetítési platform üzemeltetője részére nyújtott olyan szolgáltatásokra, amelyek olyan digitális tartalmak létrehozásából állnak, amelyek ilyen stúdióban a célból filmezett, erotikus jellegű interaktív videóadások formáját öltik, hogy azokat ezen üzemeltető számára az ezen utóbbi által az említett platformon való közvetítésük céljából rendelkezésre bocsássák.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: román.